

BÀI HỌC CUỘC SỐNG

Gửi con trai, con dâu của mẹ: "Các con à! Mẹ không phải là osin!"

By Nguyễn Văn Nam

Mẹ thương con nhớ cháu, muốn tuổi già được sum vầy bên các con, nhưng đừng vì thế mà biến mẹ thành... osin!

Ngày mẹ lên sống cùng các con, bắt đầu là ngày mẹ con dâu có bầu. Con dâu ghen quá nên các con về đón mẹ lên để chăm sóc. Mẹ vui mừng lắm. Tuổi già rồi cả một đời chăm sóc các con còn không kể công thì đâu xá gì một vài việc con con khi mà mẹ thực sự muốn được gần con, gần cháu. Nhưng cũng bắt đầu từ đấy, mẹ cảm thấy mình thật khó để "thích nghi".

Con dâu ghen không thể ăn, mẹ sợ ảnh hưởng đến cháu nên cố gắng thay đổi món. Một ngày mẹ nấu 5 bữa, toàn thời gian chỉ dành vào đi chợ và nấu nướng những mong con ăn nhiều cho mẹ khỏe con khỏe. Quần áo các con thay ra, mẹ cũng là người đi gom nhặt, giặt và phơi. Cơm nhà ăn xong, các con tự nhiên về phòng ngủ, chỉ mình mẹ lủi thủi thu dọn như một phận sự đương nhiên.

Món nào không vừa miệng, các con nhăn nhó chê bai mà không nhìn thấy tình yêu của mẹ trong đó. Nhà có bẩn thì mẹ là người "ngứa mắt" đầu tiên. Các con đã quen với nhà bẩn hay đã quen với việc có mẹ ở bên? Lịch sinh hoạt của các con cũng phải để mẹ theo dõi và nhắc nhở. Mẹ có lẽ nhắc nhiều lần vì thấy không thực hiện thì các con đâm ra cáu bẳn. Mẹ lỡ "quên" không nhắc thì các con lại "nhắc nhở" mẹ...

Rồi cháu ra đời, cả nhà mừng rỡ hạnh phúc như thế nào. Mẹ thắp nén hương cho ba mà nước mắt lưng tròng. Cháu chào đời, các con thành một gia đình hoàn chỉnh. Mẹ cảm thấy đã

buông được phần nào gánh nặng trên vai. Nhưng câu chuyện đâu chỉ dừng lại ở đó!

Cháu chào đời cũng là lúc mẹ được các con "luyện" cách pha sữa buổi đêm, "luyện" cách cho trẻ bú bình, "luyện" cách sử dụng máy hâm sữa, thậm chí mẹ được luyện cả cách sử dụng máy hút sữa mà chưa biết để làm gì... Cách chăm trẻ nhỏ, mẹ dường như phải học lại từ đầu. Những gì mẹ làm đều không vừa ý các con bởi đó đã là lỗi thời, là cổ hủ.

Bên cạnh đó, mẹ vẫn phải duy trì nhịp sống gia đình lúc này khi con dâu ăn một khẩu phần riêng, còn lại mẹ và con trai ăn một khẩu phần riêng. Để cháu có sữa bú, mẹ mua chân giò, mua đu đủ... về nấu cho con dâu ăn. Mẹ đau đầu thay đổi món, thay đổi cách nấu. Mẹ làm với tất cả tình yêu nhưng thực nhiều lúc mẹ mệt mỏi...

Khi cháu lớn hơn, mẹ thấy mình thành osin đúng nghĩa. Các con đi làm, mẹ ở nhà chơi với cháu. Các con về, các con chơi với cháu thì mẹ lại lủi thủi bếp núc. Các con thoải mái đi du lịch vì ở nhà đã có mẹ trông cháu.

mẹ già

Trong cuộc sống thường nhật, các con đi làm từ 6 giờ sáng đến 5 giờ chiều mới về, một mình mẹ quay vòng với sữa, cháo, cơm nát... rồi xay, rồi giã, rồi nghiền. Chuyện tã lót, áo xống, ngủ nghê, dỗ dành... ty tử thứ việc không tên này đều một mình mẹ đảm trách...

Mẹ biết, mẹ trong lòng các con vẫn là mẹ của ngày nào, mẹ của hàng chục năm về trước. Nhưng các con à, tất cả những thứ được coi như "nghiễm nhiên" ấy được làm bởi sự gồng mình rất lớn của mẹ với tất cả sức lực còn lại. Các con hãy một lần nhìn lại, để thấy rằng "Mẹ không phải là osin!"

(viết theo lời tâm sự của bác Thủy Hương (Nam Định))